

# FLORICLE



Foia botanistică, cea de data în sepoamana. Foia  
Nº 5 Poi, 31 Ianuarie 1863.

Dinu tenoretie să ne castigăm fructele de care vomu-  
a ne bucura la botaniție. Pece lasa să treacă tempul.  
ne folosindu-l va culege la botaniția susină și lipsa.

## Fragmente din unii dioaree.

In anul 1841 in lunia lui Mai am vedutu anteaora lumi-  
nia sôrelui.

Părintici mei să umplutu de bucurie la nascere. Oh de ar fi  
știut că lă ce asî pute deveni inca orecandă, ce sorte vitregi mi  
nu pote cu nimic inca viață... 'Oh! ----- dora cu lacrimile in  
fistolarie' m'ar fi spalatu anteaora fatia!!!

Dar cinc pote cauți numai si pre unu minutu in cartea Pre-  
destinatice!?

Atmî fostu pruncu întregu si sanatosu, oreșcemu tare si me  
desvoltamu iute.

Tore la anul alii 13 le amu fostu in placutului giurui a parin-  
tilor si a sororilor mele; iara in etatea a 13. fui vîluitu a lasa  
casă parentea ca. St' debuitu sa me despărțiesc de aceiaj precari  
mai tare iomu iubiti, si dela carii si eu eramă iubiti, deli dr.

cii' mei parinti si sorori.

In I.... m'amu duau spre continuarea claselor. Acii amu incipit  
a cunoisce mai intui viatia, ce astunci inva asia mi s'a parut, ca n'ca,  
latorie pe unu locu frumosu, unde numai cu lucrarri bune, frumos,  
nobile si maretie puternu conveniu. - Nu socoteam u a fi urtii si me  
sui la gradul celu mai inaltu ca de acolo sa poiu oror legi la sin-  
triga lume cunoscuta.

Atunci inca si socoteam toti omenii de buni!

Nu cunoscem otracirea omelilor, nu patimile loru cele orbe!  
Nam observatu masculu animilor omesici, ca spuneau aceste  
credem. Nu cercam pre fatiela, ca ore acea nu refuteada cuvintele  
ce spunu limbile loru. -

De asia a fi cunoscem in dilele d'intei, candu m'amu despar,  
titu de parinti mei - viatia, si asia em intipuciam omenii. Si  
eram fericitu in acesta a mea desuarta credintia. Cluj

Dar' nu peste multu tempu m'amu ceteinutu in credintea aceasta.  
Amu incipit a cunoisce mai bine viatia si omenii, si de nici nu'm  
intipuciam viatia de neaxu, si de nici credem toti omenii de re;  
totusi prin experintie incepui a observa ca nu e tota diamantul  
acest ce straluceste, nu e asia de frumosu viatia dupo cumu sa  
vede, si omenii nu suntu asiz de buni dupo cumu se arata.

Incepui dara a cunoisce agrim borosele ca' a vietii, si neinvinsibile  
lele si pedecele. Inse credem ca pedecele aceste numai se vedu a fi re-  
invincible, iar' intru adveru nu s, si credem ca tota aceste prin  
lupta mare si necontenta se potu invinge. - Totu cugetele mele  
dara mi lama intentatiu pe lunga infinitarea unei lumi ide-  
ale, care ca o vede intru adveru era cea mai mare posta a vietii  
mele cei fantastice. -

Maria e omulu in etatea cea tenera, dupo ce cunoisce lumea  
cea rea, in mintea sa alcatusce o lume ideală buna, care si  
a o infinita ofteadia.

(va  
na)

P. J. Negrea

# Cându mă aducu aminte?

Domne cându mă aducu aminte  
De temputu trecutu.  
Cându eu dile fericite  
Amu fostu petrecuta.  
Pe fratiu mei de unu sange  
Si cu amei parinti;  
Anumani pare c' infrange  
Unu durerosu simtui.  
Mintea indata imi si dice  
Catunci ori si cumu  
Cu multiu eram u mai ferice  
Decatul c'esu acumu.  
Domne cându mă aducu aminte  
De pruncia mea!  
Cându traia alu meu parinte  
Si cu mania mea  
Cându parintu mei cu totale  
Abie imi serveau,  
Si se grujeau de amea sortie

## C.

Cin'a' fost mai mare.<sup>2</sup>  
Pre cin'a' fostu mai mare?  
Musă! te provoci pre tine  
Sa lu descorezi ca de nu tu  
Altulu nu mi lu spune nime.  
Dora celu, pre care Lupa  
Ihi a nutritu cu peptulu ei,  
Acavui fapte interesu  
Ca se retrage dela Lei.  
Ce redica si cestate  
Strelucita in tota lumea  
In care cu juramenturi  
Ne interii si naciunea.

Caci cu dragu me aveau,  
Cu totu dreptulu potu eu dice  
Catuna ori si cumu  
Cu multiu eram u mai ferice  
Decatul c'esu acumu.  
Domne cându mă aducu aminte  
Cându că tenerelu,  
Cându eu dia ferbinte  
Prindeam u fluturelu.  
Nescindu eu ce e lipsa  
Cramu intre cutu  
Caci de ori ce-mă debuia  
Lipsa namu avutu;  
Vai! de la u animam i dice  
Catunci ori si cumu  
Cu multiu fui eu mai ferice  
Decatul ce-su acumu.  
D.N. Octavianu.

Seu celu ce singur aleargă  
Incinsu dali patrici Amoru  
Sa surpe pre celu ce duce  
Asia pericole in contra loru.  
Care tulburatul ca Leilu,  
Pe focu isi frigia mana si  
Strigandu mai sunt inca napoi  
Dora cuiva succeda!...  
Seu dora celu ce s-arata  
Ca e staltu, nemicu nu scie,  
Numa sa si scota u data  
Patria din tiranie.

Si pe noulă binele comună  
 Dulcii și fi și a jertfuită  
 Nu văd să i mai cunoască,  
 Cându Patria își or vindută.  
 Oi dör „Ducele” acela  
 Carei Draculul dicea:  
 Nema cu astă jertfire  
 Io mantuiesc Patria”

În elu teneră nu să retragă  
 În rupa altă viață fizică  
 Sau jertfuită, numă sa lese  
 La stranieri un suveniră.  
 Car ană fi dura mai mare  
 Nu scii mura, neci cu sa spuni,  
 O Domne! mulți te adoră!!  
 Ca m'amu nascută și eu Româna.  
 Pauliu Mirovanu.

Amoreea.  
 Rapsodie  
 (Traducere)

Amoreea, dacă asia o explicamă, cum e sonisa în romantice, este că  
 mai dulce și nobila simțire a animii, antea că și mai strinsă legată,  
 tura, cu care și ființa de alta e legată, foarte că viață e că și unu  
 focu pingătu, ce nici lumina nici căldura are; — Dacă asia o ex-  
 plicamă, precum Diogenă și alții Filozofi o să explicată: amo-  
 rea nu e alta, decât simțirea unei lenesii și retruditorică animă,  
 cu care a se deprinde numai trendavii sunt înputernicite, în ur-  
 ma dacă asia vomă explică amoreea, precumă în viață de comună  
 se arată: nu e alta, decât că mai stramutabilă simțire a ani-  
 mei omenești, care mai în totă iarna ingeță și în totă primă-  
 veră de nou înfloresc, pre căre de cea mai tare și credință și to-  
 tusi că mai slabă este, pre căre de că mai credință și dicină și to-  
 tusi e mai fătărnica de catu farineulu și mai stramutabilă de  
 catu camelieulu. — (va urma) Isidora Montea.

Se face cunoscută onoratului publică, că D. Clătinu Po-  
 provică din unele cause a depus Redactarea în manele D.  
 Ioan Petroviciu, Studinte în Clasa VIII.

T. D. Mirianu  
 Editoru.

Ioan Petroviciu  
 Redactorul respondistoriu.